

Arrest

nr. 160 089 van 15 januari 2016
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2015 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2015 (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 17 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) worden de beroepen nr. 179 281 en 179 287 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 179 281.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 179 287.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Shkodër (Albanië), en bent u in het bezit van het Albanese staatsburgerschap. In augustus 2011 kwam u als minderjarige samen met uw moeder V. C. (...) (O.V. (...)) en uw minderjarige broer X. C. (...) naar België. Uw moeder vroeg op 24 augustus 2011 asiel aan in België. U viel als minderjarige onder de asielaanvraag van uw moeder V. (...). In het kader van haar asielaanvraag bracht uw moeder aan dat jullie Albanië ontvlucht waren omdat zij vreesde dat u en X. (...) het slachtoffer zouden worden van een bloedwraak. Uw moeder legde uit dat uw vader, C. C. (...), in 1998 A. (...) en G. T. (...) vermoordde. Na deze dubbele moord dook uw vader tot 2002 onder. Van 2002 tot 2005 zat uw vader, veroordeeld voor deze moorden, zijn gevangenisstraf uit. Ondernomen verzoeningspogingen, een recentste keer rond Kerstmis 2005, brachten geen soelaas. De T. (...)’s weigerden elke verzoening. Op 19 september 2006 werd uw vader vermoord. Uw moeder verklaarde (op het moment van haar gehoor op het Commissariaatgeneraal d.d. 15 maart 2012) dat de dader onbekend was. Daar uw vader met niemand anders problemen kende, vermoedde uw moeder dat de T. (...)’s achter de moord op uw vader zaten. Uw moeder verklaarde verder dat uw grootvader A. C. (...) enkele bemiddelaars naar de T. (...)’s stuurde, maar dat deze de moord niet opeisten. Enkele maanden na de moord op uw vader werd uw oom B. C. (...) beschoten. B. (...) vluchtte naar Frankrijk en uw moeder besliste u en X. (...) naar een privéschool te sturen. Na meerdere incidenten tussen oktober 2010 en juni/juli 2011 besloot uw moeder met u en X. (...) Albanië te verlaten. Op 23 april 2012 weigerde het Commissariaat-generaal uw moeder de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Het Commissariaat-generaal oordeelde in die zin daar uw moeder vooreerst geen correct beeld bracht over uw vader. Uit de beschikbare informatie van het Commissariaat-generaal bleek dat uw vader - in tegenstelling tot de verklaringen van uw moeder die stelde dat uw vader behalve met de T. (...)’s met niemand anders problemen had gekend – verdacht werd van mensensmokkel met het oog op prostitutie en van de moord op een agent in 1998. Voorts overtuigden de verklaringen van uw moeder aangaande de beweerde bloedwraak met de T. (...)’s niet en besloot het Commissariaat-generaal ook dat uw moeder geenszins aannemelijk had kunnen maken voor jullie problemen voor hulp en/of bescherming niet te kunnen rekenen op de in Albanië opererende autoriteiten. Op 10 juli 2012 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de beroepsprocedure tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal d.d. 23 april 2012 de afstand van het geding vast. Op 23 november 2012 keerde u met uw moeder en broer terug naar Albanië. Na uw terugkeer naar Albanië kende u geen concrete problemen omdat u absoluut niet naar buiten ging. Uw moeder ging niet werken en bleef bij u. Na uw terugkeer naar Albanië werd op 29 november 2012 E. K. (...) vermoord. Sinds eind 2006 denkt uw familie dat E. K. (...) de dader is van de moord op uw vader. Na de moord op E. K. (...) kwamen goede familie vrienden tegen uw familie zeggen dat H. K. (...), de vader van E. K. (...), personen wilde betalen om iemand van de familie C. (...) te vermoorden. Deze situatie was voor u zeer verontrustend. De familie K. (...) bleef continu in en rond uw wijk aanwezig. In maart 2013 werd K. K. (...), een neef en handlanger van E. K. (...), vermoord. Na de moord op K. K. (...) werden uw grootvader A. (...) en uw neef G’. C. (...) door de politie meegenomen voor ondervraging. Van uw grootvader kwam u te weten dat de politie hen verdacht van de moorden op E. (...) en K. (...). Na uw terugkeer in Albanië kende u geen concrete problemen met de T. (...)’s, maar bij een verzoeningspoging kreeg uw familie van de T. (...)’s te horen dat C. (...) (uw vader) twee zonen heeft waar bloedwraak op genomen kan worden. Daarnaast bracht u aan voor uw komst naar België in 2011 problemen gekend te hebben in Albanië. Zo verklaarde u dat in juni 2011, ongeveer twee weken voor het einde van het schooljaar, de chauffeur van uw schoolbus door twee onbekenden werd aangesproken met de vraag wie de kinderen van C. C. (...) waren. Daarnaast haalde u een incident in

het café van uw moeder recent voor jullie vertrek uit Albanië in juli 2011 aan, waarbij een gewapend persoon het café binnenkwam op zoek naar u en uw broer. Ten slotte verklaarde u dat uw oom G. C. (...) in 2000 B'. N. (...) vermoordde. Hoewel de familie N. (...) geen bloedwraak heeft uitgesproken tegen uw familie, bestaat er steeds een kans op bloedwraak en heeft u angst. Hetzelfde geldt voor de familie M. (...). Uw grootvader werd in 2008 opgepakt en beschuldigd van de moord op S. M. (...). Uit vrees voor bloedwraak – u weet door al deze conflicten niet meer tegen wie zich te beschermen - verliet u Albanië een tweede keer op 27 juli 2013. Op 28 juli 2013 kwam u als (onbegeleide) minderjarige in België aan, waar u op 2 augustus 2013 een asielaanvraag indiende. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u slachtoffer te worden van een bloedwraak of levenslang opgesloten te zullen moeten leven.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Albanees paspoort, uitgereikt op 27 mei 2010 (10 jaar geldig); uw geboorteakte, uitgereikt op 15 juni 2011 te Shkodër; de overlijdensakte van uw vader, uitgereikt op 22 december 2006 te Shkodër; enkele internetartikelen over de moorden op E. K. (...) en K. K. (...), over de door uw oom G. C. (...) gepleegde moord en de arrestatie van uw grootvader A. (...) op verdenking van moord; een attest d.d. 28 juni 2011 waaruit blijkt dat u in het schooljaar 2010/2011 het negende leerjaar beëindigde en stopte met school door de bloedwraak waarin u verkeert; twee attesten (van 16 april 2012 en 19 augustus 2013) van de verzoeningscommissie 'The Peace Reconciliation Missionaries of Albania' ter staving van het feit dat uw familie sinds de dubbele moord gepleegd door uw vader in 1998 in bloedwraak verkeert en opgesloten dient te leven; een attest d.d. 17 januari 2011 van de organisatie 'Zgjidhja e Konfliktive Pajtimi i Mosmarreveshjeve' ter staving van de bloedwraak met de T. (...)’s; twee attesten van het parket van Shkodër (van 12 januari 2011 en 8 mei 2012) met betrekking tot het overlijden van uw vader en onderzoek dienaangaande; twee attesten d.d. 12 januari 2011 waaruit blijkt dat op 1 januari 2011 geen strafrechtelijke procedures tegen u en uw broer X. (...) hangende waren en jullie een blanco strafblad hadden; het vonnis van de regionale rechtbank te Shkodër d.d. 3 februari 2004 waaruit blijkt dat uw vader werd veroordeeld voor de moord op A'. (...) en G. T. (...) en voor illegaal wapenbezit; drie kopieën van (kranten)artikelen over de moord op uw vader; nota's van uw advocate, meester S. T'. (...), met bijkomende informatie over uw asielmotieven en een cd/dvd waarop F. M. (...) verklaart dat hij zijn vader zelf vermoord heeft en dat M. K. (...) betaald heeft om de C. (...)’s te vernietigen. Ten slotte legde meester T'. (...) een document van de Albanese politie van 2007 neer waaruit blijkt dat niet veel aandacht wordt gegeven aan bloedwraakzaken, een internetartikel d.d. 3 april 2013 waaruit blijkt dat de Albanese Ombudsman stelt dat de politie niet grondig en objectief optreedt in het kader van vendetta, het parket en de rechtbank kleine straffen eisen en zelfs daders vrijspreken en eist dat de Albanese autoriteiten beter moeten optreden in het kader van vendetta, en overhandigde zij per fax op 16 april 2015 de overlijdensakte d.d. 27 maart 2015 van uw grootvader A. C. (...) (overleden op 29 juli 2014).

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde vooreerst sinds de moord door uw vader in 1998 op A'. (...) en G. T. (...) in bloedwraak te verkeren met de clan T. (...). Ter zake dient vooreerst onder de aandacht gebracht te worden dat de verklaringen van uw moeder in dit verband tijdens haar asielaanvraag op meerdere punten fundamenteel in vraag werden gesteld. Zo was uw moeder niet goed op de hoogte van de familiesamenstelling van de T. (...)’s en kende zij de namen van de personen die als verzoener opgetreden zouden hebben in het kader van jullie bloedwraak met de T. (...)’s niet (CGVS V. (...), p. 10, 19-20). Voorts dient ook verwezen te worden naar het attest d.d. 17 januari 2011 van de organisatie 'Zgjidhja e Konfliktive Pajtimi i Mosmarreveshjeve' – dat zowel uw moeder indertijd als u actueel neerleg(de)t – waarin staat geschreven dat u sinds uw vader in 2002 de moord op G. T. (...) pleegde en A'. T. (...) verwondde, slachtoffer kan worden van bloedwraak (document 6c). Daarnaast dient vastgesteld te worden dat u twee attesten neerlegde van de verzoeningscommissie 'The Peace Reconciliation Missionaries of Albania' ter staving van uw bloedwraak met de T. (...)’s (document 6a en 6b). Wat het attest d.d. 16 april 2012 betreft, moet opgemerkt worden dat dit slechts een kopie betreft zonder stempel of handtekeningen van de voorzitter/secretaris van de verzoeningscommissie. Op de door u meegeleverde vertaling staan wel gegevens van de secretaris en voorzitter van de commissie, welke niet terug te vinden zijn op de Albanese versie die u neerlegde (document 6b). Vreemd genoeg legde uw moeder in het kader van haar asielaanvraag hetzelfde document neer, in originele vorm, wel voorzien van stempel en handtekeningen. Wat betreft het exemplaar van 19 augustus 2013, moet ook hier opgemerkt worden dat het slechts een kopie betreft. Voorts ontbreekt de handtekening van de secretaris N. S. (...) op de kopie (document 6a). In dit verband wenst het Commissariaat-generaal nog

te wijzen op informatie waarover zij beschikt waaruit blijkt dat meerdere Albanese verzoeningscommissies tegen betaling frauduleuze attesten over bloedwraak afleveren, zo ook de organisatie van M. D. (...) en N. S. (...). Onderzoek door de Albanese politie naar de praktijken van voormelde verzoeningscommissie wees uit dat attesten uitgereikt door deze organisatie in de meeste gevallen vals bleken en de betrokken personen in werkelijkheid niet verwickeld bleken in een bloedwraak.

Verder verklaarde uw moeder dat de T. (...)’s de enige familie waren met wie jullie in conflict waren (CGVS V. (...), p. 6, 17). Uw moeder verklaarde tevens dat ze aan haar schoonfamilie (familie van uw vader) vroeg wie de moord op uw vader pleegde, waarop uw grootvader A. (...) antwoordde dat het de familie T. (...) was, maar dat die familie dat niet toegaf (CGVS V. (...), p. 16). Uit uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat uw familie sinds eind 2006 reeds het vermoeden had dat E. K. (...) de moordenaar van uw vader was, dit omdat E. (...) enkele maanden na de moord op uw vader werd opgepakt (CGVS I, p. 6). Tijdens uw tweede gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal d.d. 28 oktober 2013 verklaarde u dan ineens met zekerheid te weten dat E. K. (...) de moordenaar van uw vader is. Recent, in september 2013, zou uw grootvader A. (...) u verteld hebben dat kort na de moord op uw vader in 2006 E. (...) en H. K. (...) bemiddelaars naar uw grootvader stuurden om aan te geven dat zij achter de moord op uw vader zaten. Dat uw grootvader A. (...) of andere mannelijke leden van uw familie, gelet op jullie beweerde problemen en de recent voor uw tweede vertrek uit Albanië gepleegde moorden op E. K. (...) en K. K. (...) waarvoor meerdere van uw familieleden werden opgepakt en ondervraagd, daar nooit eerder iets over zouden hebben verteld aan u of uw moeder, komt het Commissariaat-generaal geenszins overtuigend, noch geloofwaardig over, temeer daar in de Albanese media reeds voor september 2013 E. K. (...) uitdrukkelijk in verband werd gebracht met de moord op uw vader, dit zelfs gebaseerd op verklaringen van de Albanese autoriteiten afgelegd in de media (CGVS II, p. 7-8). U legde daarenboven zelf een internetartikel neer waarin E. K. (...) aan de moord op uw vader wordt gelinkt (document 4). Bovenstaande vaststellingen zetten uw algemene geloofwaardigheid en de waarachtigheid van uw asielmotieven ernstig onder druk.

Voorts, wat betreft de door u voor uw eerste komst naar België in 2011 gekende problemen dient gewezen te worden op meerdere vaststellingen die de geloofwaardigheid van deze incidenten fundamenteel ondermijnen. Als eerste incident verklaarde u dat twee onbekende personen aan de buschauffeur die u en uw broer naar school bracht vroegen wie de kinderen van C. C. (...) waren. Aangaande dit incident verklaarde u tijdens uw gehoor d.d. 28 augustus 2013 aanvankelijk dat dit incident plaatsvond in mei 2011, kort voor uw vertrek uit Albanië, om direct nadien uw verklaringen bij te stellen en te stellen dat het kon dat u mis was van jaar en het misschien in 2010 was. Gevraagd hoelang voor uw vertrek uit Albanië in 2011 voormeld incident plaatsvond, repliceerde u een paar maanden of misschien zelfs een jaar. U voegde daar aan toe dat de chauffeur de feiten eerst aan uw directrice vertelde, die het vervolgens aan uw moeder meldde (CGVS I, p. 10). Tijdens uw gehoor d.d. 28 oktober 2013 verklaarde u dat het incident plaatsvond ongeveer twee weken voor het einde van het schooljaar, in de maand juni van 2011 (CGVS II, p. 4). Uw moeder van haar zijde verklaarde tijdens haar asielaanvraag dat het incident plaatsvond in oktober 2010 en dat de buschauffeur na het incident uw moeder had gebeld om haar in te lichten over wat gebeurd was (CGVS V. (...), p. 13). Als tweede incident bracht u aan dat kort voor uw vertrek naar België in 2011 een gewapend persoon het café van uw moeder binnenviel. U verklaarde dat dit incident plaatsvond eind juni, begin juli 2011. U stelde verder dat die persoon ruziede met uw moeder en dat ze debatteerden. Voorts vroeg die persoon aan uw moeder waar de kinderen waren. U voegde daar nog aan toe dat andere personen tussenbeide kwamen en dat anderen de politie belden (CGVS I, p. 11). Nadat de politie ter plaatse was gekomen, contacteerde uw moeder later de politie nog om zich te informeren over de zaak of het onderzoek (CGVS I, p. 11). Tijdens uw gehoor d.d. 28 oktober 2013 verklaarde u aangaande dit incident op het moment van de feiten thuis te zijn geweest en die bewuste dag niet in het café van uw moeder te zijn geweest (CGVS II, p. 4). Uw moeder verklaarde aangaande dit incident ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 26 augustus 2011 dat drie dagen voor jullie vertrek (d.d. 28 juli 2011) een gewapende man haar zaak binnenkwam. Uw moeder probeerde zijn wapen af te nemen omdat ze schrik had om vermoord te worden. Zij verklaarde verder onmiddellijk de politie gebeld te hebben (DVZ, Vragenlijst CGVS V. (...), p.3). Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 15 maart 2012 verklaarde uw moeder dat dit incident volgens haar in juni (2011) plaatsvond en dat haar broer haar zonen (u en X. (...)) die dag reeds van het café had weggebracht (CGVS V. (...), p. 13). Uw moeder verklaarde verder dat zij, nadat de politie die dag ter plaatse was gekomen – die uw moeder ondervroeg, expertises uitvoerde en vingerafdrukken in het café nam -, de politie niet meer gecontacteerd heeft over het onderzoek omdat ze wist dat ze geen antwoord zou krijgen (CGVS V. (...), p. 19). Verder verklaarde uw moeder dat de belager die dag geen woord heeft gezegd en dat zij later besepte dat de belager voor haar zonen kwam (CGVS V. (...), p. 20). In de begeleidende nota’s van uw advocate, gebaseerd op een telefoongesprek tussen uw advocate en uw moeder d.d. 10 september

2013, valt dan weer te lezen dat de politie kwam en beloofde terug te komen voor expertise, maar dat de politie ondanks jullie oproepen niet meer is gekomen (document 12). Gelet op bovenstaande vaststellingen hecht het Commissariaat-generaal geen enkel geloof aan de door u en uw moeder aangebrachte incidenten. Bij uitbreiding zijn ook uw beweringen dat de politie niet veel ondernam na het incident in het café en geen document wilde uitreiken geenszins geloofwaardig. Uw algemene geloofwaardigheid komt door voorgaande bevindingen daarenboven verder op de helling te staan.

Verder stelde u ook de familie M. (...) te vrezan (CGVS III, p. 5). Hier moet vooreerst opgemerkt worden dat uw moeder tijdens haar asielaanvraag met geen woord repte over de familie M. (...), ondanks dat uw grootvader A. (...) slechts enkele weken voor jullie komst naar België in 2011 werd vrijgelaten uit de gevangenis. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 8 augustus 2013 dat uw grootvader op 17 juli 2008 werd gearresteerd omdat hij werd veroordeeld voor de moord op S. M. (...). Uw grootvader werd voorwaardelijk vrijgelaten in 2011, ongeveer twee weken voor uw eerste komst naar België (in 2011) (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 4). Voorts moet worden vastgesteld dat u geen informatie kon verstrekken over de mannelijke leden van de clan M. (...). U heeft zich daar zelfs niet echt over geïnformeerd, een gedrag dat maar moeilijk strookt met dat van iemand die bloedwraak vreest. Wat precies aan de basis lag van de moord op M. (...) wist u niet. U kon enkel aangeven dat u gelezen had dat het iets met een vrouw te maken had. Verder overtuigen uw verklaringen dat jullie nu nog steeds oppassen voor de M. (...)’s omdat het heel gevaarlijk kan zijn geenszins (CGVS III, p. 5). U oppert immers dat E. K. (...) alles zo had gepland om uw grootvader naar de gevangenis te brengen. In het begeleidend schrijven van uw advocate, gebaseerd op een telefoongesprek met uw grootvader A. (...) en een dvd, valt dan weer te lezen/ zien dat F. M. (...), zoon van S. M. (...), verklaart dat hij zijn vader zelf heeft vermoord, dat aan de rechtbank heeft toegegeven en hiervoor veroordeeld werd. F. (...) voegde hier aan toe dat A. (...) in de gevangenis zit niet door hem, maar door E. K. (...) (document 11, 12). Als hier waarheid aan gehecht mag worden, dient opgemerkt te worden dat uw grootvader aldus niet de dader zou zijn van de moord op S. M. (...) en hij en bij uitbreiding de familie C. (...) voor deze feiten dan ook geen bloedwraak dienen te vrezan. Daarenboven blijkt uit mediaberichten dat de M. (...)’s Roma van origine zijn en bloedwraak een fenomeen is dat zich afspeelt tussen etnische Albanen. In het licht van voorgaande volgt het Commissariaat-generaal uw verklaringen dat jullie moeten oppassen voor de M. (...)’s geenszins, temeer daar F. M. (...) uitdrukkelijk verklaarde uw grootvader geen kwaad te hebben willen aanrichten en ook geen kwaad zal aanrichten (document 11, 12). U voegde daar aan toe dat, nadat die dvd werd vrijgegeven, uw grootvader werd vrijgelaten (CGVS III, p. 5). Ten slotte moet worden opgemerkt dat de familie M. (...) nooit de bloedwraak tegen uw familie zou hebben uitgesproken (CGVS III, p. 5). Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk in een bloedwraakzaak te verkeren met de familie M. (...) noch van hen iets te moeten vrezan.

Voorts verklaarde u de familie N. (...) te vrezan voor de moord gepleegd door uw oom G. (...) op B'. N. (...). Wat betreft de familie N. (...) moet ook hier vooreerst worden opgemerkt dat deze familie de bloedwraak nooit heeft uitgesproken tegen uw familie (DVZ, Vragenlijst CGVS, p. 4). Gevraagd met welke familie of clan uw familie in bloedwraak zou liggen, repliceerde u de familie K. (...) en ook de familie T. (...) (CGVS I, p. 5). Voorts kan erop gewezen worden dat uw moeder tijdens haar asielaanvraag in 2011/2012 nergens de moord op B'. N. (...) en daar mogelijks uit voortvloeiende problemen voor uw familie ter sprake bracht. Daarenboven dateert de moord op B'. (...) van 2000 en blijkt nergens uit uw verklaringen dat u de afgelopen jaren in Albanië, gelet op het feit dat er aan de door u beweerde veiligheidsincidenten geen geloof kan worden gehecht (zie supra), enig probleem heeft gekend met de familie N. (...) (CGVS II, p. 4). U maakt dan ook niet aannemelijk in een bloedwraakzaak te verkeren met de familie N. (...).

Verder verklaarde u de clan/familie K. (...) te vrezan. Na de moord op E. K. (...) vernam u via familiekennissen en goede familie vrienden dat H. K. (...) rondbazuinde dat hij iemand zou betalen om iemand van uw clan/familie te vermoorden (CGVS I, p. 12; CGVS III, p. 7). Daarnaast verklaarde u dat de K. (...)’s alles in het oog hielden en continu in en rond uw wijk aanwezig waren (CGVS I, p. 12). Ook hier dient gewezen te worden op enkele opmerkingen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake essentieel in vraag stellen. Het meest flagrante gegeven is het feit dat u geenszins op de hoogte bent van de samenstelling van de familie/clan K. (...). Naast E. K. (...), diens vader H. (...) en een neef van E. (...), C. (...), die na de moord op E. (...) naar Albanië zou zijn teruggekeerd, kon u tijdens uw gehoor d.d. 28 augustus 2013 geen enkele naam geven van de mannelijke leden van de clan K. (...), die nochtans voor u het gevaar zouden uitmaken (CGVS I, p. 12-14). Uw verklaring dat uw grootvader A. (...) steeds de nadruk legde op E. (...) en H. (...) overtuigen in deze niet voor uw gebrek aan kennis (CGVS I, p. 13). Voorts zijn meerdere verklaringen over de clan K. (...) op zijn minst bevreemdend te noemen. Zo verklaarde u te weten dat E. (...) geen contact had met zijn andere familieleden, dat de andere familieleden geen contact met E. (...) en H. (...) wilden. U vernam deze

zaken omdat Shkodër niet groot is (CGVS I, p. 12-13). Gelet op deze laatste verklaring is het des te opmerkelijker dat u amper tot geen concrete informatie over de K. (...)’s kon geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet worden opgemerkt dat u tot op het moment van uw vertrek uit Albanië, gelet op het feit dat aan de door u geschetste veiligheidsproblemen geen geloof kan worden gehecht (zie supra), los van het feit dat H. K. (...) in Shkodër zou zijn gaan rondbazuinen wraak te willen (laten) plegen op uw clan, geen concrete problemen heeft gekend met de door u vermelde families/clans. Voorts heeft u onvoldoende elementen aangebracht waaruit kan blijken dat u bij eventuele toekomstige problemen ingeval van een terugkeer naar Albanië voor hulp en/of bescherming geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. U argumenteerde dat de Albanese politie moorden niet degelijk onderzoekt. Zo stellen de autoriteiten welswaar na een moord een onderzoek te zullen voeren, maar worden daders niet gevonden. U voegde daar aan toe dat voor de moorden op uw vader en op E. K. (...) de dader(s) niet gevonden werd(en) (CGVS II, p. 10; CGVS III, p. 6). Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatsverbinde inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de Albanese autoriteiten om misdrijven op te lossen. Wat zware misdaden betreft, kan erop gewezen worden dat in 2012 92 % en in 2013 85 % van de zaken werden opgelost. Van de in 2013 gebeurde moordzaken werd (reeds) 80% opgehelderd. Inzake uw persoonlijke situatie/familiesituatie verklaarde u overigens dat na de moord op uw vader de Albanese autoriteiten onderzoeken voerden. In dit kader werd E. K. (...) enkele maanden na de moord op uw vader opgepakt (CGVS I, p. 5-6; CGVS II, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt verder dat meerdere van uw familieleden na de moorden op E. K. (...) en K. K. (...) werden opgepakt voor ondervraging in verband met de moorden (CGVS I, p. 14). Nog uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt dat de Albanese autoriteiten optraden om uw oom G. (...) te arresteren en veroordelen voor de door hem gepleegde moord en dat uw oom B. (...) na internationaal signalement door de Albanese autoriteiten en Interpol in Frankrijk werd opgepakt (CGVS I, p. 10; document 4). Ook uw vader werd gearresteerd en veroordeeld voor de door hem gepleegde moorden op de T. (...)’s (document 9). Hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten weldegelijk optreden wanneer ze op de hoogte zijn van bepaalde misdrijven. Dat niet alle misdrijven worden opgelost, kan, zoals reeds gesteld, afhangen van diverse factoren. Gelet op het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen aangaande het optreden van de politie naar aanleiding van het incident in het café van uw moeder in juni/juli 2011, heeft u daarenboven geen elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de Albanese autoriteiten onwelwillend zouden zijn tegenover u indien u zich op hun diensten zou beroepen. Daarnaast dient hier gewezen te worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Wat betreft de bloedwraakproblematiek kan hieraan toegevoegd worden dat, niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om klacht in te dienen, uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten sinds 2001 een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Zo werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd in 2013 de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. De opeenvolgende regeringen in Albanië hebben in de strijd tegen bloedwraak verschillende maatregelen getroffen. Zo worden specifieke opleidingen van het politiepersoneel voor de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta voorzien en werden gespecialiseerde politie-eenheden opgericht. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Zowel de overheid als het middenveld proberen door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle

onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op het geheel van bovenstaande bevindingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat het zich beroepen op internationale bescherming voor u de enig overgebleven uitweg was voor uw problemen in Albanië. U heeft dan ook niet aangetoond dat er wat u betreft sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waar het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing op beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Ook de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw paspoort, geboorteakte en overlijdensakte van uw vader bevatten louter persoonsgegevens die hier geenszins worden betwist. De kranten- en internetartikelen staven de moorden op uw vader, op E. K. (...), op K. K. (...), de door uw oom G. C. (...) gepleegde moord en het feit dat uw grootvader A. C. (...) in 2008 werd opgepakt op verdenking van moord, wat evenzeer zaken zijn die in deze beslissing niet ter discussie staan. Het document d.d. 28 juni 2011 geeft aan dat u uw negende leerjaar deed in Albanië. De vermelding in het attest dat u diende te stoppen met school wegens verwickeling in een bloedwraak kan geenszins gelden als objectieve bron van bewijs daar het opgesteld is door de directrice van uw school, die niet kan worden beschouwd worden als een bevoegde autoriteit. Daarenboven bezit dit attest een duidelijk gesolliciteerd karakter. De documenten d.d. 12 januari 2011 en 8 mei 2012 van het Parket van Shkodër staven de moord op uw vader en dat een gerechtelijk onderzoek werd opgestart, niets meer. Uit de twee attesten d.d. 12 januari 2011 van de regionale rechtbank van Shkodër blijkt louter dat u en uw broer X. (...) geen strafblad hebben en er geen strafrechtelijke procedure tegen jullie lopende was. Het vonnis van de regionale rechtbank te Shkodër d.d. 3 februari 2004 staft dat uw vader werd veroordeeld voor de moord op A'. (...) en G. T. (...) en voor illegaal wapenbezit. Ook deze zaken staan in deze beslissing nergens ter discussie. De kopie van de overlijdensakte van uw grootvader A. (...) staft dat hij overleed op 29 juli 2014, niets meer. Wat betreft het rapport van de Albanese politie van 2007 moet worden opgemerkt dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten in de in het rapport vermelde periode 2007-2013 weldegelijk initiatieven genomen hebben om het fenomeen van de bloedwraak in Albanië terug te dringen en strafrechtelijk harder aan te pakken. Wat het artikel van 3 april 2014 betreft waarin de bevindingen van de Ombudsman staan aangaande het overheidsoptreden in kader van bloedwraken, moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat er onregelmatigheden voorkomen in de werking van de Albanese autoriteiten, maar moet evenzeer worden opgemerkt dat er tevens wettelijke middelen in Albanië bestaan om daar tegen op te treden en dat u, wat uw persoonlijke situatie betreft, geen overtuigende elementen heeft aangebracht dat u ingeval van problemen niet zou kunnen rekenen op een afdoende werking van de Albanese autoriteiten. Uw overige documenten werden in deze beslissing reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

3.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.3.1. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat verwerende partij in de bestreden beslissing niet betwist dat haar vader vermoord werd, dat haar vader twee mannen van de familie T. heeft vermoord, dat E. K. en K. K. vermoord werden, dat B'. N. door haar oom G. vermoord werd en dat haar grootvader verdacht werd van de moord op S. M.. Uit de door haar aangebrachte stukken – zij bracht tal van krantenartikelen, internetartikelen en videofragmenten aan – blijkt duidelijk dat haar familie betrokken is bij verschillende moorden en aanslagen. Verzoekende partij meent dat gezien de nog steeds bestaande cultuur van bloedwraak in Albanië, er enige voorzichtigheid aan de dag gelegd moet worden wanneer zij dermate veel en essentiële informatie voorlegt ter ondersteuning van haar asielaanvraag. Verwerende partij kon wat betreft de aangebrachte documenten aangaande de verzoeningspogingen met de familie T. en het aangebrachte attest van de directrice van haar school er dan ook niet zomaar vanuit gaan dat deze stukken een gesolliciteerd karakter hebben. Immers diende verwerende partij er rekening mee te houden dat door verzoekende partij niet alleen stukken werden aangebracht aangaande deze verzoeningspogingen, maar tevens tal van krantenartikelen, internetartikelen en videofragmenten werden aanbracht waaruit de problemen van haar familie blijken.

3.2.3.2. De Raad wijst verzoekende partij er evenwel op dat de door verzoekende partij aangebrachte kranten- en internetartikelen en de cd/dvd waarop F. M. verklaart dat hij zijn vader zelf vermoord heeft en dat M. K. betaald heeft om de C.'s te vernietigen, louter de moorden op haar vader, op E. K., op K. K., de door haar oom G. C. gepleegde moord, het feit dat haar grootvader A. C. in 2008 werd opgepakt op verdenking van de moord op S. M. en het feit dat later F. M., zoon van S. M., verklaarde zijn vader zelf te hebben vermoord, staven. Deze feiten worden inderdaad niet betwist, doch volstaan deze feiten op zich niet om aan te tonen dat verzoekende partij verwickeld is in een bloedwraak zoals zij beweert. De Raad benadrukt dat door verwerende partij verschillende vaststellingen werden gedaan die de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij omtrent de door haar voorgehouden bloedwraak vanwege de door haar vermelde families/clans ondermijnen. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die van aard zijn deze vaststellingen te weerleggen.

3.2.4.1. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat meerdere vaststellingen de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voor haar eerste komst naar België in 2011 gekende problemen fundamenteel ondermijnen, bemerkt verzoekende partij dat haar niet verweten kan worden dat zij het eerste incident, waarbij twee onbekende personen aan de buschauffeur die haar en haar broer naar school bracht vroegen wie de kinderen van C. C. waren, niet meer exact kan situeren in de tijd, daar deze feiten meer dan vier jaar geleden plaatsvonden en zij bovendien ten tijde van deze feiten nog minderjarig was. Inzake het tweede incident, waarbij een gewapend persoon het café van haar moeder binnenviel, wijst verzoekende partij erop dat al hetgeen zij hierover vertelde, zij gehoord heeft van haar moeder. Het is mogelijk dat haar moeder pas achteraf beseft heeft dat deze persoon voor haar zonen naar het café gekomen was en aan verzoekende partij dan ook verteld heeft dat deze persoon voor verzoekende partij kwam. Tevens dient ook wat betreft het tweede incident rekening gehouden te worden met het gegeven dat deze feiten dateren van vier jaar geleden.

3.2.4.2. De Raad bemerkt vooreerst betreffende het eerste incident dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat een dergelijke doorslaggevende gebeurtenis, waarbij twee onbekende personen aan de buschauffeur die haar en haar broer naar school bracht vroegen wie de kinderen van C. C. waren, in het geheugen van verzoekende partij is gegrift en dat zij minstens in staat zou moeten zijn om deze gebeurtenis correct in de tijd te situeren. Het feit dat verzoekende partij minderjarig was op het moment van deze feiten – zij was toen veertien à vijftien jaar en derhalve geen *infans* meer – doet hieraan geen enkele afbreuk. De vaststelling dat verzoekende partij aanvankelijk verklaart dat dit incident plaatsvond in mei 2011, kort voor haar vertrek uit Albanië in 2011, om vervolgens haar verklaringen bij te stellen en te stellen dat het misschien in 2010 was dat dit incident plaatsvond en dat het “(e)en paar maanden of

misschien zelfs een jaar” voor haar vertrek was (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 28/08/2013, p. 10)), ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van dit incident. Dit geldt des te meer gezien verzoekende partij tijdens haar tweede gehoor op 28 oktober 2013 dan weer verklaarde dat dit incident plaatsvond ongeveer twee weken voor het einde van het schooljaar, in de maand juni 2011 en haar moeder van haar zijde tijdens haar asielaanvraag verklaarde dat het incident plaatsvond in oktober 2011. Dat geen geloof kan worden gehecht aan dit incident blijkt verder uit de tegenstrijdigheid tussen enerzijds de verklaring van verzoekende partij dat de chauffeur de feiten eerst aan haar directrice vertelde, die het vervolgens aan haar moeder meldde, en anderzijds de verklaring van de moeder van verzoekende partij dat de buschauffeur haar na het incident had gebeld om haar in te lichten over wat gebeurd was. De Raad stelt hierbij vast dat door verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 28 augustus 2013 duidelijk en spontaan werd aangegeven dat de chauffeur eerst de directrice inlichtte, die het vervolgens aan haar moeder meldde (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 28/08/2013, p. 10). Dat zij hierover niet zeker zou zijn of dit niet meer zou weten, blijkt nergens uit, waardoor de verwijzing naar het tijdsverloop tussen de feiten en haar gehoor evenmin kan overtuigen om deze vaststelling in een ander daglicht te stellen. Gelet op voormelde vaststellingen kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan dit eerste incident.

Voorts is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekende partij zelf niet aanwezig was in het café tijdens de inval door een gewapende persoon en de feiten vernomen heeft via haar moeder niet kan verklaren dat verzoekende partij en haar moeder dermate uiteenlopende versies van dit incident uiteenzetten. Immers blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij door haar moeder uitgebreid werd ingelicht over deze feiten daar zij kon vertellen wat er die dag juist gebeurd was (administratief dossier, stuk 20, gehoorverslag CGVS d.d. 28/08/2013, p. 11). Dat verzoekende partij, die zich nochtans baseert op hetgeen haar moeder haar heeft verteld, de feiten totaal anders uiteenzet dan haar moeder, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident. Ook inzake de verklaringen van verzoekende partij omtrent dit tweede incident dient verder vastgesteld te worden dat verzoekende partij de wijze waarop de gebeurtenissen die dag verlopen zouden zijn duidelijk en spontaan uiteenzet, zonder hieromtrent enige twijfels te uiten, waardoor haar verwijzing naar het tijdsverloop tussen deze feiten en haar gehoor niet kan overtuigen om de uiteenlopende versies van haar en van haar moeder te verklaren.

3.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat haar asielrelaas op een individuele manier en zonder vooroordelen moet beoordeeld worden, los van de asielaanvraag van haar moeder, en stelt dat verwerende partij nagelaten heeft haar asielrelaas grondig en afdoende te onderzoeken en zich te veel gefixeerd heeft op de asielaanvraag van haar moeder, is de Raad evenwel van oordeel dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partij noch in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hierbij werd door verwerende partij duidelijk rekening gehouden met de verklaringen die door verzoekende partij werden afgelegd tijdens haar drie gehoren op het Commissariaat-generaal, de door haar aangebrachte documenten en de uitgebreide landeninformatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier. Het argument van verzoekende partij dat verwerende partij heeft nagelaten haar asielrelaas grondig en afdoende te onderzoeken, kan door de Raad dan ook niet worden bijgetreden. Verder wijst de Raad er nog op dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen en dat verwerende partij *in casu* terecht kon overgaan tot de vergelijking van de verklaringen van verzoekende partij en haar moeder die beweren hetzelfde lot te hebben gedeeld teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de asielzoeker zich bevindt en de waarachtigheid van het relaas na te gaan. Ten slotte onderstreept de Raad nog dat, los van de vaststelling dat de verklaringen van verzoekende partij en haar moeder niet overeenkomen, door verwerende partij eveneens verschillende onaannemelijkheden en incoherenties werden vastgesteld in de verklaringen van verzoekende partij, hetgeen reeds op zich ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden problemen.

3.2.6.1. Voorts meent verzoekende partij dat verwerende partij het probleem van bloedwraak in Albanië minimaliseert en dat geenszins gesteld kan worden dat de traditie van bloedwraak onder controle zou zijn. Bloedwraak is wel degelijk nog steeds een ernstig probleem in haar land van herkomst. Verzoekende partij verwijst desbetreffend in haar verzoekschrift naar twee internetartikelen. Verwerende partij kan geenszins voorhouden dat er in Albanië sowieso voldoende beschermingsmogelijkheden door de politie zijn. Een algemeen Cedoca-rapport over beschermingsmogelijkheden in Albanië kan niet

volstaan om te oordelen dat verzoekende partij actueel geen gevaar loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

3.2.6.2. De Raad wijst er vooreerst op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer verzoekende partij toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat verwerende partij in de bestreden beslissing opmerkt dat uit de “*COI Focus*” betreffende “*Albanië – Beschermingsmogelijkheden*” van 4 juli 2014 (administratief dossier, stuk 24, landeninformatie, deel 3) blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen die volgens de Europese Commissie een positief effect heeft op het functioneren van de politie. Verder blijkt uit deze informatie dat in het geval dat de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Verder motiveert zij specifiek in verband met de bloedwraakproblematiek dat uit de “*COI Focus*” betreffende “*Albanië – Bloedwraak*” van 27 augustus 2014 (administratief dossier, stuk 24, landeninformatie, deel 5) blijkt dat, niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om klacht in te dienen, de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete en dat in het kader hiervan de Albanese autoriteiten sinds 2001 een aantal belangrijke maatregelen getroffen hebben. Gelet op deze informatie stelt verwerende partij dan ook terecht vast dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Door verzoekende partij wordt voorts geen andersluidende informatie aangebracht waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert niet correct zou zijn. Waar zij immers in haar verzoekschrift dienaangaande verwijst naar en citeert uit twee internetartikelen, dient te worden vastgesteld dat zij nalaat deze internetartikelen als bijlage bij haar verzoekschrift toe te voegen. Verder worden door verzoekende partij geen concrete aanwijzingen of geldige redenen aangebracht waaruit blijkt dat dit voor wat haar persoonlijk betreft niet van toepassing zou zijn. Immers blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat de Albanese autoriteiten wel degelijk optreden wanneer ze op de hoogte zijn van bepaalde misdrijven en moet voorts worden vastgesteld dat verzoekende partij geen elementen heeft aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de Albanese autoriteiten onwelwillend zouden zijn tegenover haar indien zij zich op hun diensten zou beroepen. De Raad besluit dan ook dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië voor hulp en/of bescherming geen beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten.

3.2.7. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien aan de door haar geschetste veiligheidsproblemen geen geloof kan worden gehecht en zij verder niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen rekenen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Verder wijst de Raad erop dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende

partij toont evenwel niet aan dat er in Albanië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

3.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 23 en 24) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 28 augustus 2013, 28 oktober 2013 en 04 juni 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

3.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielaanvraag van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd en verzoekende partij de mogelijkheid heeft zich te beroepen op de hulp en bescherming van de in haar land aanwezige autoriteiten, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

3.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers 179 281 en 179 287 worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer 179 287.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT